

ДЖОАН ХАРИС

УВОД

Превод от английски: Магдалена Куцарова, 2013

chitanka.info

Един журналист веднъж ме попита: „Ако отидете на необитаем остров, кои три неща бихте взели със себе си?“.

Аз дадох следния лекомислен отговор: „Котка, шапка и въже“. Донякъде защото ми допадна веселата, безгрижна игривост на изречението, а отчасти и защото всяко от тези неща има много възможни приложения самостоятелно или поотделно, което прави избора ми по-полезен на части, отколкото като цяло.

Котката бих взела за компания. Шапката — да ме пази от слънце. Въжето има много предназначения, сред които да забавлява котката или да задържа шапката при силен вятър. Има и сценарий, в който мога да използвам шапката и въжето, за да направя прост капан за риба (с идеята да нахраня котката), или по-нелицеприятен, в който удушавам котката с въжето и я сготвям за обяд, използвайки шапката като импровизиран супник (честно казано, не мога да си представя, че някога ще ми се прииска да ям котка, но знае ли се какво може да се случи, ако човек стои достатъчно дълго на необитаем остров). Хрумна ми, че сигурно бих могла да измисля сто подобни истории, в които да присъстват само тези три неща.

Разказите в този сборник също са донякъде такива. Макар че на пръв поглед изглеждат несвързани помежду си, ще откриете, че между тях и романите ми съществуват всевъзможни връзки. В едни действието се развива на места, които може би ще познаете, в други присъстват герои, които може би сте срещали. Трети са съвсем отделни — поне засега, — което не означава, че ще останат такива завинаги. Разказите често са нещо много повече от броя на отделните елементи в тях: за мен те са като недовършени карти на все още неоткрити светове, които чакат някой да намери и да начертае с молив свързващите ги пътища.

Както казах в „Истории оттук-оттам“, разказите невинаги ме спхождат лесно. Веднъж доплават като отломки до бреговете на онзи необитаем остров, друг път ги донасям у дома от пътешествията си по света, случва се и да дрънчат в главата ми месеци наред — а понякога и години — непрестанно, като монети, заседнали в прахосмукачка в очакване да ги извадят на бял свят.

Във всеки случай се надявам тези разкази да ви отведат малко по-навътре в неизследваната територия. Може би ще срещнете някои стари приятели, а се надявам да се сдобие и с нови. Не забравяйте

котката и шапката си — а с достатъчно дълго въже винаги можете да намерите пътя към дома.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.